GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

El país ha de recapacitar.

Opinió | 19/02/2008 | 21:35

Tot plegat ha canviat radicalment els nostres sistemes de comunicació i d'informació.

De deu o dotze anys ençà, i sobretot des de l'any 2000 ençà –és a dir, des de fa relativament poc, però d'una manera molt accelerada–, s'han produït molts canvis a Catalunya, envers els quals no hem adoptat encara actituds prou positives.

Parlarem només dels grans canvis econòmics, socials, demogràfics i de mentalitat, etc., generalment de caràcter molt general, però de forta incidència a Catalunya. Analitzem-los:

1. Grans canvis tecnològics que fan envellir ràpidament i dràsticament mètodes de producció, sistemes de comunicació, formes de comunicar-se. Només recordant que el telèfon mòbil comença a generalitzar-se l'any 1994 i que Internet no entra a les llars i en els despatxos fins al 1998 n'hi ha prou per calibrar la magnitud i la rapidesa del canvi. I això requereix un frenètic procés de millora tecnològica. Tot plegat ha canviat radicalment els nostres sistemes de comunicació i d'informació.

2. Hi ha hagut la globalització fruit, en bona part, d'aquests canvis tecnològics. El món de cop s'ha fet petit i el temps s'ha accelerat. El canvi és constant i impera la necessita d'internacionalitzar-se. Mai com ara és certa la frase "el nostre món és el món".

3. En aquest món globalitzat hi ha canvis profunds i ràpids del pes i de la importància de països i continents. En això un país com Catalunya pot influir poc o gens, però ho ha de tenir molt en compte. I Europa ha d'estar molt amatent, i preparar-se pel que està venint. I no ho fa.

4. En bona part, com a conseqüència de tot això –però tenint com a causa principal la pobresa de molts països–, arreu del món s'han produït formidables moviments migratoris. Hi ha ajudat la televisió, els mòbils, la facilitat del transport, les organitzacions especialitzades –mafioses o no– que faciliten les migracions. Mai no s'havien produït moviments humans de tanta magnitud ni tan sobtats. I això té i tindrà conseqüències importants.

5. La ciència i la tecnologia sempre havien estat precursores dels grans canvis econòmics i socials. I sobre elles s'havien construït hegemonies i accelerat desenvolupaments. Això ara és més evident que mai, i sobretot és més contundent. Defineix més que mai la frontera entre guanyadors i perdedors.

A aquests cinc punts de caràcter molt universal n'hem d'afegir uns quants d'àmbit espanyol.

1. S'ha trencat l'equilibri que hi havia hagut durant vint anys en la relació entre Catalunya i la resta d'Espanya. Equilibri difícil de mantenir i no consolidat, per tant, fràgil i perillós. Però s'havia mantingut. Des de fa uns anys, i especialment des de 2004, aquest equilibri s'ha trencat. En contra nostra.

2. Hi han contribuït errors nostres, per una banda, l'exacerbació d'un creixement econòmic que, per raons diverses –infraestructurals, polítiques, d'opció empresarial, etc.–, tot i créixer nosaltres també no hem pogut seguir amb la mateixa intensitat que algunes zones –no totes– d'Espanya i

la consecució d’una política tant del PSOE com del PP tendent a aplicar a Espanya el model francès de centralització, que té un beneficiari principal, que és Madrid, i un perjudicat, si més no relatiu, que és Catalunya.

3. Tant la política com l’opinió pública espanyoles han virat cap a una radical hostilitat contra Catalunya. Dissimulada en alguns, descarada en d’altres, però finalment sempre efectiva. Han aflorat ressentiments i complexos antics, i l’eufòria general per al progrés espanyol dels últims vint anys, o més, especialment espectacular durant els últims tretze es tradueix en agressivitat i menyspreu contra Catalunya. I ha guanyat pes la idea que finalment havia arribat l’hora de reduir Catalunya a l’estatus més estrictament regional i a deixar molt ferida la nostra identitat. De com dèiem a l’editorial "La autonomia por arrastre", del 20 de febrer de 2007, a completar el procés d’assimilació i de rebaixa de Catalunya.

Hem de reaccionar contra tot això, i podem fer-ho. Com hem dit al començament, no voldríem entrar en el camp més pròpiament polític, i menys a vint dies de les eleccions espanyoles. Però sí que podem dir que tant políticament com pel que fa a la claredat d’idees, a les actituds serioses i a la definició i priorització de l’interès de Catalunya i a l’assumpció de responsabilitats, sobretot per part de qui a més pertoca, no anem bé.

Acabem, però, amb un comentari i un anunci positius: aquesta Catalunya amb la qual sembla que ara tothom s’hi atreveixi –que s’atreveixi a difamar-la o a enganyar-la– té recursos. Humans, tècnics, morals, de tota mena. Només el desconcert o la timidesa poden fer que no els sàpiga utilitzar. A l’editorial de dimarts que ve en parlarem.

Autor: Jordi_P
Jordi_P

https://gironanoticies.com/noticia/5507-el-pais-ha-de-recapacitar.htm